

er tilsigtet — det gik jeg ogsaa ud fra før — og saa siger det ærede Medlem da: Vi kunne rette det til 3dje Behandling, og der kunne vi ogsaa rette det, at der ikke er taget saa mange med, som der burde være medtaget. De indrømme altsaa, at de have taget for faa med. Det ærede Medlem, som har ført Ordet (Ousen), har ment at være morsom ved i denne Forbindelse at sige, at jeg har maaske ogsaa noget imod, at Rigsdagsmænd ikke ere med. Ja, jeg har endogsaa noget imod, at Ministrene ikke ere med. Det er nemlig efter min Mening noget af det bedste ved Alderdoms-understøttelsesloven, at den tager alle med, alle under de samme Forhold, lige fra Ministeren ned til den allerfattigste, den allerlavest stillede i Samfundet, om man kan tale saa; naar de blive 60 Aar og ere trængende, kunne de melde sig. Vil man understøtte, som de Herrer ville, maa man ogsaa tage alle med; saa kan det ikke hjælpe at komme og udelukke store Klaser af Samfundet, men man har jo udelukket i Tusindvis efter dette Forslag. Saa siger man, at man kan rette dette til 3dje Behandling. Ja, det lægger jeg nu ikke saa megen Vægt paa, men jeg tror for øvrigt, at hvis de Herrer ville rette til 3dje Behandling, maa de være glade ved, at jeg har gjort opmærksom paa, at Fejlen er der, ellers havde de sikkert ikke tænkt derpaa. Men for øvrigt, hver Gang de Herrer rette deri, bliver det jo kun værre. I Fjor rettede de, og da blev det galt. I Aar have de atter forsøgt at rette, og saa blev det endnu værre, og hvis de Herrer skulle rette til 3dje Behandling, bliver det vel endnu galere, saa at det slet ikke kan forstaas! I alt Fald viser Praksis, at det ikke er heldigt at rette for meget i det Forslag, der her har været fremme fra de Herrer Side. — Det ærede Medlem for Præstø drog til Felts imod mig, fordi jeg har anket over, at Tyve, Røvere og Mordere og den Slags Folk kom med. Jeg gjorde imidlertid blot opmærksom paa, hvad Forslaget gik ud paa. Det ærede Medlem anførte her en Udtalelse af mig — som han i øvrigt ikke citerede fuldstændigt — der skulde bevise, at jeg stod paa det samme Standpunkt, og endelig anførte han, at dette Lovforslag, vi staa i Færd med at vedtage, tog disse Folk med. Det skal jeg straks svare paa. Dette Forslag er ingen Understøttelseslov, det er en Ansvarlighedslov. Et andet Spørgsmaal er det derfor, om det, naar man skal til en Understøttelseslov, og navnlig naar man foreslaar, at Staten, det offentlige, skal

give Tilskud, er rigtigt at tage den Slags Folk med. Det skal jeg imidlertid ikke nu komme ind paa, men et er jeg klar paa, og det er, at det ikke *kan* være rigtigt at udelukke alle de ærlige Folk og blot tage Tyve, Røvere, Mordere og Brandstiftere med. Det kan aldrig være rigtigt, og det er det, de Herrer have gjort. — Ja, der kunde være adskilligt flere af de Indvendinger, der kom frem, som jeg kunde have Lyst til at svare paa, men det skal jeg ikke gøre, idet jeg erkender, at de i deres Helhed ere gamle Bekendte. Der er talt saa tit frem og tilbage om dem, at det ingen Nytte er til at dvæle længere ved dem. Det er min Tro, at faa vi dette Lovforslag vedtaget, som jeg haaber, have vi gjort det første Skridt — og det et godt Skridt — fremad til at bringe Hjælp til dem i Samfundet, der trænge og ere komne i Ulykke. Vi have gjort et ganske anderledes Arbejde, end de Herrer gøre ved at komme og stille Forslag, om hvilke de godt vide, at hvis de blive vedtagne, kommer der ingen Lov, og ingen faar noget.

Wulff: Jeg vil kun tillade mig at understrege en Udtalelse af det ærede Medlem, der nu satte sig, og som jo, jeg kan vistnok sige, mere end noget andet Medlem her i Salen kan tale paa dette Tings Flertals Vegne, og som kender Stemningen i dette Flertal. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at det ærede Medlem udtalte, at man næppe kom videre med Ansvarlighedsprincippet, men at man maatte vedtage denne Lov med dette Princip over for Haandværk og Industri for at komme til en Lov for Landbrugets Arbejdere, grundet paa andre Principper, nemlig en Understøttelseslovgivning. Det var netop denne Frygt for, at man vilde komme til en saadan forskellig Lovgivning, som gjorde, at mine Meningsfæller og jeg stillede vore Ændringsforslag. Jeg vil blot understrege, at vi fra saa kompetent Side have faaet Bestyrkelse af denne Frygt.

Alberti: Min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Odder (Leth-Espensen), fandt ganske uformodet Anledning til at drage mig ind i de Betragtninger, han før anstillede. Saa vidt jeg forstod ham, var det, fordi han gerne vilde høre min Mening om Løjer. Jeg vil da sige, at jeg nærer en høj Grad af Beundring for den Evne, som det ærede Medlem ved min Side har til at tale med om alt muligt mellem Himmel og Jord, jeg nærer en